

Siionin virsi 292 ehdotus

1. Taaskäymme koh-ti yö-tä, pois päi-vä va-el-taa.
Kiit-tä-kää Her-ran työ-tä, vei-sat-kaa kun-ni-aa!
Hän ar-mon suo-jan an-toi ruu-miil-le, sie-lul-le.
Niin kuin hän tä-nään kan-toi, hän kan-taa pe-ril-le.

1. Taas käymme kohti yötä,
pois päivä vaeltaa.
Kiittäkää Herran työtä,
veisatkaa kunniaa!
Hän armon suojan antoi
ruumiille, sielulle.
Niin kuin hän tänään kantoi,
hän kantaa perille.

2. Siis hänen tahdon olla,
kun pettää kaikki muu,
vain kukkaan nurmikolla
ihminen vertautuu.
Sen kauneutta kiittää
aamulla jokainen,
vaan ilta kaataa, niittää,
korreksi kuivaa sen.

3. Maailma murtuu, haihtuu,
tyhjyyteen häviää,
aikamme väistyy, vaihtuu,
vaan Herran armo jää.
Ei etsijää hän torju,
vaan hoitaa, lohduttaa.
Ei kalliomme horju.
Toivossa iloitkaa!

Paul Oderborn (vuoden 1701 virsikirja, uud. Pekka Kivekäs)
Sävel a Päivi Karjalainen
Sävel b toisinto Eurajoelta /
Armas Maasalo